У РОДНЫМ МІНСКУ БУДЗЕ ЎЗОРНЫ ПАРАДАК!

Студэнты геафака адгукнуліся на заклік юрыстаў.

★

„Парадак забяспечым", — гаворыць У. Галайша, студэнт філфака.

★

„Хуліганаў не пацерпім", — заявілі дружыннікі.

ГЭТА НАША СПРАВА!

ПРЫГОЖЫ НАШ РОДНЫ Мінск! Яго паднялі з руін нашы бацькі, старэйшыя браты і сёстры. А сёння, на радасць, і нам яшчэ даводзіцца класці цагліну за цаглінай, каб рос і яшчэ больш прыгажэў наш цудоўны горад. Хто не захапляецца яго шырокім, велічным праспектам, казачнымі палацамі, паркамі і скверамі!

Але вось уявіце сабе, што на вуліцах дарагога вашаму сэрцу горада вы сустрэлі п'яніцу з абвіслай губой, які прыстае без усякай прычыны да праходзячых, лаецца, а то і нож з кішэні выцягне і пачне пагражаць. Паводзіны хулігана ўсіх абураюць...

А так было яшчэ зусім нядаўна. І вельмі добра, што ў горадзе былі створаны камсамольскія штабы. Яны многа зрабілі ў справе барацьбы з антыграмадскімі праявамі, п'янствам і хуліганствам. Значна менш ужо стала на вуліцы п'яных і хуліганаў. Аднак іх можна ўсё ж сустрэць яшчэ і сёння, і не ў адным толькі Мінску. Вось чаму ўзрадавала кожнага сумленнага савецкага чалавека паведамленне аб прыняцці ЦК КПСС і Саветам Міністраў СССР спецыяльнай пастановы аб удзеле працоўных у ахове грамадскага парадку.

Поспех гэтай важнай і патрэбнай справы залежыць цяпер ад нас саміх. Раней нам, студэнтам філфака, цяжка і нязручна было спалучаць заняткі ва універсітэце і патруляванне. Займаліся мы ў другую змену, а патруляваць прыходзілася ў асноўным увечары. І атрымлівалася ў нас амаль заўсёды так, што камсамольскі патруль—гэта наспех арганізаваная зборная каманда з камсамольцаў ад кожнага курса па некалькі чалавек. А цяпер, калі мы створым універсітэцкую дружыну, усё будзе зусім па-другому. Акрамя гэтага, чым больш у дружыну ўключыцца студэнтаў, тым большы будзе наш поспех.

Многія студэнты юрыдычнага факультэта ўжо падалі заявы ў камітэт камсамола з просьбай залічыць іх ва універсітэцкую дружыну. Яны звярнуліся з заклікам да ўсіх студэнтаў універсітэта. На днях камсамольскае бюро аддзялення рускай мовы і літаратуры разглядзела пытанне аб удзеле ў стварэнні універсітэцкай дружыны. Гэтае пытанне рашылі вынесці на абмеркаванне на чарговым камсамольскім сходзе аддзялення, якое хутка павінна адбыцца. Зараз вядзецца шырокая растлумачальная работа на курсах нашага аддзялення. Адзін за адным паступаюць заявы аб прыёме ў дружыну.

Мы не сумняваемся, што камсамольцы нашага аддзялення горача адгукнуцца на заклік студэнтаў-юрыстаў, паследуюць іх прыкладу.

Уладзімір ГАЛАЙША,
намеснік сакратара камсамольскага бюро аддзялення рускай мовы і літаратуры.

Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

Орган парткома, рэктарата, мясцкома, камітэта ЛКСМБ і прафкома Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя Ул. І. Леніна

№ 15 (360)	Субота, 11 красавіка 1959 года	Цана 20 кап.

Лічу сваім абавязкам

Партыя і урад паставілі перад грамадскімі арганізацыямі вялікую задачу па ахове грамадскага парадку. Мы, як камсамольцы, не павінны быць ад гэтай справы ў баку.

Мне ў якасці камсамольскага патруля прыходзілася прымаць удзел у барацьбе з парушальнікамі грамадскага парадку. У гэтым напрамку камсамольскі патруль зрабіў шмат чаго.

Усё менш і менш здараецца выпадкаў антыграмадскіх учынкаў. Але яны яшчэ ёсць— і для гэтага трэба заклікаць да парадку тых, хто перашкаджае савецкім людзям спакойна працаваць і адпачываць.

І гэта зробіць народная дружына.

Таму я падтрымліваю заклік студэнтаў-юрыстаў II курса. Удзел у дружыне лічу сваім грамадскім і камсамольскім абавязкам.

П. ІВАНЧЫК,
студэнт III курса беларускага аддзялення.

МЫ ўступілі Ў ДРУЖЫНУ

З ВЯЛІКІМ АДАБРЭННЕМ сустрэлі савецкія людзі пастанову ЦК партыі і Савета Міністраў СССР аб удзеле насельніцтва ў ахове грамадскага парадку. З радасцю сустрэлі яго і студэнты нашага курса. Нам, як і ўсяму савецкаму народу, хочацца, каб наша Радзіма стала яшчэ прыгажэйшай і багацейшай. Гэтага можна дасягнуць настойлівай барацьбой з парушэннямі сацыялістычнай маралі.

Прачытаўшы ў газеце «Беларускі універсітэт» зварот студэнтаў юрыдычнага факультэта да ўсіх студэнтаў нашага універсітэта з прапановай актыўна ўключыцца ў работу па ахове грамадскага парадку, мы падтрымалі гэты заклік і ўступаем у дабравольную дружыну. Мы таксама заклікаем студэнтаў нашага універсітэта прыняць актыўны ўдзел у гэтай агульнанароднай справе.

Няхай жа не будзе ў нашым грамадстве месца парушальнікам грамадскага парадку.

І. ІВАНОВА,
Р. МАТУСЕВІЧ,
Г. НАРЭВІЧ,
А. ПАНКРАТАВА,
студэнты III курса геаграфічнага факультэта.

МЫ не пацерпім, каб у нашым грамадстве былі тыя, хто не хоча прытрымлівацца нашых сацыялістычных парадкаў і законаў! Прышоў час патрабаваць ад усіх такіх: кіньце свае дурныя звычкі, станавіцеся ў агульную калону будаўнікоў камунізма.

Гэтыя словы гавораць камсамольцы універсітэта-дружыннікі.

НА ЗДЫМКУ: група студэнтаў-дружыннікаў

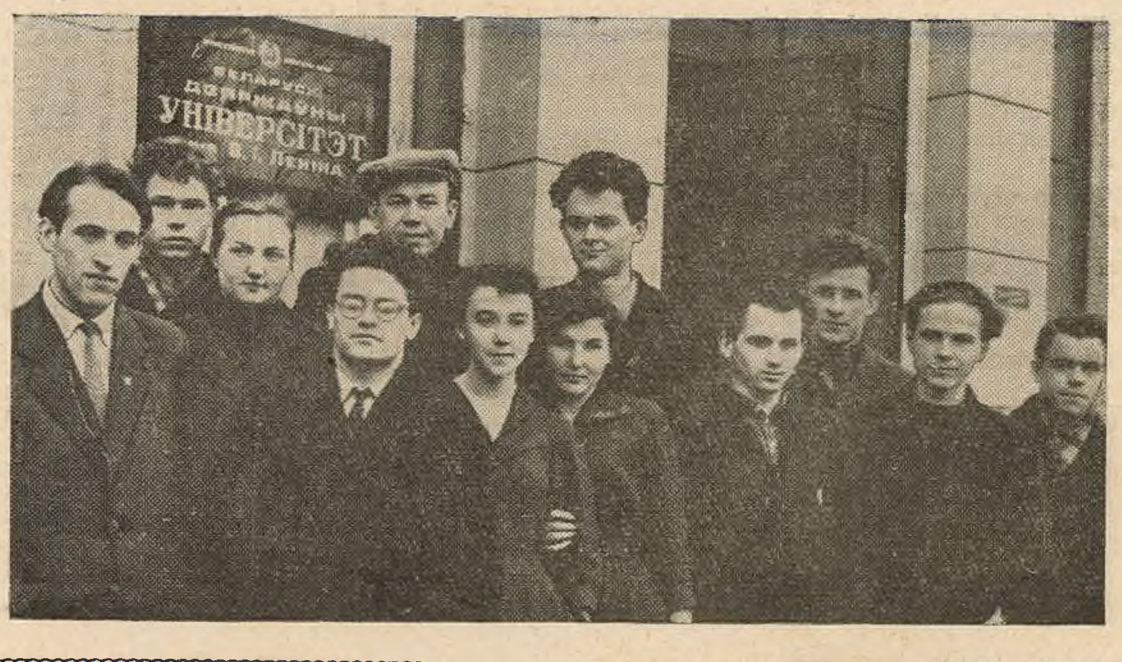

КАМУНІСТЫ БУДУЦЬ УПЕРАДЗЕ

З ПЕРШЫХ ДЗЕН вучобы ва універсітэце на нашым I курсе юрыдычнага факультэта была створана брыгада садзейнічання міліцыі. За ўвесь перыяд яе існавання праведзена вялікая работа па барацьбе з хуліганствам, спекуляцыяй, па забеспячэнню грамадскага парадку пры правядзенні масавых мерапрыемстваў у Палацы прафсаюзаў. Брыгада актыўна дапамагла універсітэцкаму камсамольскаму штабу. У яе рабоце прынялі ўдзел студэнты-камуністы нашага курса.

З вялікай радасцю я ўспрыняў пастанову ЦК КПСС і Савета Міністраў СССР аб стварэнні народных дружын. Справядліва ў ім сказана, што калі само грамадства возьме ў свае рукі справу аховы парадку, то парушальнікам не знойдзецца месца ў нашым асяроддзі.

У мінулым нумары шматтыражкі быў змешчан зварот чатырох камсамольцаў з заклікам уступаць у дружыну. Я ўпэўнены, што студэнты-камуністы нашага універсітэта і выкладчыкі таксама не застануцца ў баку ад гэтай справы. Наш абавязак—прыняць актыўны ўдзел у стварэнні і рабоце народных дружын.

Барацьбу з парушальнікамі грамадскага парадку я заўсёды лічыў сваёй кроўнай справай і іменна таму уступіў на днях у дружыну.

Л. КЕНДА, член КПСС.

★

На здымку: лабарант к лабараторыі заалогіі бесхрыбетных Р. Кавалеўская вядзе назіранні за станам рыб у акварыуме.

Фота Г. Праваловіча.

★

Нарада актыву і выкладчыкаў

Днямі ў клубе БДУ адбылася нарада камсамольскага актыву і выкладчыкаў, замацаваных за курсамі. Перад сабраўшыміся выступіў сакратар Ленінскага раённага камітэта КПБ тав. Іскра. Ён азнаёміў прысутных з палажэннем аб народных дружынах, расказаў аб вопыце работы ўжо створанай народнай дружыны медыцынскага інстытута, аб задачах камсамольскага актыву і выкладчыкаў па арганізацыі гэтай важнай справы. На нарадзе было вырашана ў бліжэйшы час закончыць стварэнне універсітэцкай дружыны.

Сустрэча з сатырыкамі

Днямі кафедра партыйна-савецкага друку арганізавала сустрэчу студэнтаў-журналістаў з майстрамі сатырычнага слова. Рэдактар часопіса «Вожык» Павел Кавалёў пазнаёміў студэнтаў з сатырыкамі. З чытаннем сваіх твораў выступілі Міхась Пянкрат, Лявон Прокша, Мікола Гроднеў, паэт Максім Лужанін, байкапісец Уладзімір Корбан.

Цёпла было сустрэта выступленне аднаго са старэйшых фельетаністаў часопіса «Кракадзіл» Я. Вясеніна. Ён расказаў аб сваёй рабоце, аб форме і метадах пошукаў тэм для сваіх фельетонаў, адказаў на шматлікія пытанні студэнтаў.

Ад імя прысутных загадчык кафедры М. С. Зярніцкі горача дзякаваў работнікаў друку.

Гэтая творчая сустрэча прынесла многа карыснага студэнтам, дапаможа ім у набыцці сатырычнага майстэрства.

Няхай СНТ стануць крыніцай ведаў

НЯДАЎНА адбылося пасяджэнне савета СНТ універсітэта. На парадку дня стаялі два пытанні: аб рабоце студэнцкіх навуковых гурткоў біялагічнага і філалагічнага факультэтаў і аб падрыхтоўцы да студэнцкай навуковай канферэнцыі.

Таварыш Гарашчук падрабязна расказаў аб рабоце студэнцкіх навуковых гурткоў на біяфаку. Трэба адзначыць, што гэтая справа на біяфаку пастаўлена вельмі добра. Тут працуе 8 навуковых гурткоў, у якіх налічваецца каля 200 чалавек. Заняткі праходзяць кожную пятніцу з 17 да 19 гадзін вечара. Работай гурткоў цікавяцца ўсе кафедры, дэканат і грамадскія арганізацыі факультэта.

З членаў навуковых гурткоў складзена лектарская група, у склад якой уваходзяць 12 чалавек. Група падрыхтавала шэраг змястоўных дакладаў на разнастайныя тэмы, у тым ліку і на сельскагаспадарчыя. Гэтымі днямі члены групы прачытваюць свае даклады ў суседнім калгасе «Камінтэрн».

Работу гурткоў добра адлюстроўвае бюлетэнь СНТ, які заўсёды выходзіць рэгулярна і бывае вельмі змястоўным і цікавым. Зараз на факультэце ідзе падрыхтоўка да студэнцкай навуковай канферэнцыі, створаны спецыяльны аргкамітэт, які вырашае ўсе пытанні, звязаныя з падрыхтоўкай да канферэнцыі.

Гэта вельмі добрая справа, і яе трэба прапагандаваць на ўсіх факультэтах.

АБ РАБОЦЕ навуковых гурткоў на філфаку падрабязна расказаў таварыш Самускевіч. На факультэце працуе 9 навуковых гурткоў. У кожным з іх налічваецца не больш чым 10—12 членаў. А ўсяго ў гуртках—122 чалавекі, што, вядома, вельмі мала для такога факультэта, як філалагічны.

На працягу ўсяго семестра было прачытана толькі 16 дакладаў. Мала, што і казаць. Праўда, у гуртку беларускай літаратуры (кіраўнік тав. Навуменка) было праведзена некалькі пасяджэнняў. Члены гуртка абмяркоўвалі часопіс «Маладосць», падрыхтавалі паласу ў газету «Літаратура і мастацтва», абмяркоўвалі новыя кнігі маладых беларускіх аўтараў. Гэты гурток працуе больш-менш прадуктыўна.

У гуртку рускай савецкай літаратуры і беларускай мовы было прачытана па 4 даклады, у гуртку рускай класічнай літаратуры (кіраўнік тав. Мялкіх) былі прачытаны толькі адзін даклад. Вельмі дрэнна працуе гурток журналістыкі.

Якія ж прычыны перашкаджаюць нармальнай рабоце? Па-першае, дрэнная арганізацыя. У гуртках няма нават планаў работ, фактычна амаль не існуе савет СНТ факультэта, не выходзіць бюлетэнь, зусім не цікавяцца работай гурткоў грамадскія, партыйныя і камсамольскія арганізацыі факультэта. А што датычыць дэканата, дык ён, мабыць, забыўся, што ёсць на факультэце СНТ.

Па-другое, вялікая загружанасць студэнтаў. Кафедры нічога не робяць, каб абагуліць вучэбную і навуковую работу, звязаць іх. Студэнтам прыходзіцца вельмі многа працаваць. Напрыклад, студэнтам 4-га курса на працягу семестра трэба здаць курсавую, семінарскую і адну гурткавую працу. Гэта ж вельмі цяжка. Для гурткавых работ заўсёды даюцца нецікавыя, агульныя тэмы, прытым яны паўтараюцца 3 разы ў год. Ды і якая можа быць навуковая работа ў студэнцкіх гуртках, калі яна слаба вядзецца на кафедрах.

З заключным словам выступіў таварыш Павецьеў. Ён сказаў, што зараз галоўнай задачай усіх гурткоў з'яўляецца падрыхтоўка да навуковай студэнцкай канферэнцыі. Яна падвядзе вынікі работы за ўвесь год. Таму зараз самым сур'ёзным чынам трэба рыхтавацца да яе. Для гэтага патрэбна праслухаць даклады і інфармацыі тых студэнтаў, якія заканчваюць свае работы. Неабходна стварыць на факультэтах аргкамітэты, як гэта робіцца на біяфаку, уцягнуць як мага больш студэнтаў у падрыхтоўку да канферэнцыі.

Савет СНТ універсітэта і навуковыя арганізацыі павінны ўдзяліць больш увагі навуковым студэнцкім гурткам, кіраваць імі, папраўляць іх работу, каб яны сталі сапраўднай крыніцай папаўнення ведаў.

М. ШЫМАНСКІ.

РАЗМЕРКАВАННЕ НА ХІМФАКУ

104 ЧАЛАВЕКІ ЗАКАНЧВАЮЦЬ у гэтым годзе хімічны факультэт нашага універсітэта. 2—3 красавіка засядала камісія па размеркаванню маладых спецыялістаў на працу. Многа вельмі заманлівых месц работы было прапанавана выпускнікам у гэтым годзе: інстытут будматэрыялаў і лабараторыя праўнадніцкі; Мінскі завод медыцынскіх прэпаратаў і аргана-фізічны інстытут; энергаўпраўленне БССР і буйнейшыя электра- і цепластанцыі рэспублікі.

Траіх — М. Белакурую, Г. Чэрнікаву, Л. Скрыпко—накіравалі ў Маскву, у распараджэнне Камітэта хіміі пры Савеце Міністраў СССР, дзе іх чакае вытворчая і навукова-даследчая работа. Лекцыйным асістэнтам пры кафедры арганічнай хіміі засталася Ала Кавалёва. 10 чалавек будзе займацца ў аспірантуры. Праблемы Старобінскага калійнага камбіната трэба будзе вырашаць дванаццаці выпускнікам, якім прапанавана працаваць у якасці малодшых навуковых супрацоўнікаў і лабарантаў у Інстытуце агульнай і неарганічнай хіміі пры АН БССР.

Некаторыя студэнты пажадалі паехаць на педагагічную работу ў раёны. У адной са школ Смаргонскага раёна пачне сваю працоўную дзейнасць Л. Эльмановіч. У Гродзенскую вобласць едзе А. Шыкіна, на раёне будзе працаваць і Г. Ломец.

У вялікую армію савецкіх хімікаў уліліся новае папаўненне. Іх чакае захапляючая работа, іх чакаюць цікавыя творчыя пошукі.

А. ЛАНКОВА.

НА ЗДЫМКУ: студэнтка IV курса біяфака А. Афанасьева вырабляе на мікратоне мікраскапічныя зрэзкі жывёлін.

Фота Г. ПРАВАЛОВІЧА.

НА КОНКУРС

МЕСЦА Ў ЖЫЦЦІ

ПРАФЕСІЮ звычайна маюць усе людзі, а месца ў жыцці знаходзяць не ўсе і не адразу. У адных яно не выклікае сумнення. а ў другіх на яго пошукі ідзе шмат часу, часта—усё жыццё. Не кожнаму ўдаецца яшчэ ў раннім юнацтве знайсці сябе, паставіць перад сабою мэту і ісці да яе проста, без блукання, не кідаючыся направа і налева.

Будучае Нэлі Жучковай, студэнткі III курса хімічнага факультэта, вызначылася рана. У сям'і інжынерамі-хімікамі былі: бацька, які закончыў хіміка-тэхнічны інстытут імя Мендзялеева, дзве старэйшыя сястры Нэлі—выпускніцы хімічнага факультэта нашага універсітэта. Нэля жыла ў свеце хіміі, і ён стаў для яе блізкім. Таму, закончыўшы 12 сярэднюю школу ў Мінску, Нэля не вагаючыся падала дакументы на хімфак БДУ. Але пры паступленні дзяўчыну напаткала няўдача: яна не прайшла па конкурсу.

Розныя бываюць думкі.. Але адна справа думаць, а другая—увасабляць думкі ў жыццё. Адна справа—маляваць сабе карціны цудоўнага будучага, другое—будаваць яго сваімі рукамі па задуманым плане. Думка Нэлі была простая і ясная, шлях да яе ажыццяўлення яна таксама выбрала просты і ясны—праз працу. Працавала спачатку лабаранткай у Дзяржаўным праектным інстытуце, потым, на той жа пасадзе у Белгарпраекце. І ўжо з двухгадовым стажам работы Нэля паступіла ва універсітэт.

Нічым не выдзялялася Нэля сярод сваіх аднакурснікаў. Яна, як і ўсе, наведвала лекцыі, працавала ў лабараторыі, займалася спортам, прымала ўдзел ва ўсіх факультэцкіх мерапрыемствах.

У штодзённым жыцці, у сумеснай працы і вучобе пазнаюць студэнты адзін аднаго, вызначаліся іх узаемаадносіны.

Аднакурснікі пачалі глыбока паважаць Нэлю Жучкову, прыслухоўвацца да яе думкі, вучыліся ў яе спакойнай вытрымцы, упартасці ў дасягненні мэты. На другім курсе студэнты выбралі Жучкову сваім камсамольскім важаком.

Таварышы не памыліліся, Нэля аказалася добрым камсоргам, чулым, уважлівым, прынцыповым таварышам.

Чым бліжэй чалавек да калектыву, чым больш у яго таварышоў, тым ён мацнейшы. Ужо не адзін ён супрацьстаіць жыццю, за ім моцныя рукі таварышоў, іх чулыя душы, даверлівыя сэрцы. Яны падтрымаюць кожны пачын свайго камсорга.

Нэля Жучкова вельмі даражыць давер'ем таварышоў. Яна стараецца апраўдаць яго, і гэта ёй удаецца. Лепшае пацвярджэнне — паўторнае выбранне Жучковай камсоргам курса.

Л. АЛЯКСЕЕВА.

Загадчык майстэрні фізічнага факультэта Т. П. Жукаў працуе ва універсітэце каля 15 год. Усе вырабы, якія выходзяць з-пад яго рук, адрозніваюцца высокай якасцю.

НА ЗДЫМКУ: Т. П. Жукаў каля такарнага станка.

Фота Г. ПРАВАЛОВІЧА.

ЗУБ МУДРАСЦІ

ФЕЛЬЕТОН

Эма Каблова ведала, што яе сябры збіраліся ў дарогу на цаліну, атрымоўвалі пуцёўкі... Яна «чула, што хтосьці дзесьці падпісвае заявы». Дзяўчына, вядома, хацела быць разам з імі. Але ж... ва ўсім універсітэце не знайшлося ніводнага чалавека, у якога б можна было даведацца, дзе і як ёй запісацца.

З тугой у сэрцы па бяскрайніх цалінных прасторах паехала Эма ў Гомель... дапамагчы бацькам абсталяваць новую кватэру. Потым на 2 тыдні спазнілася на заняткі. Балеў той самы зуб мудрасці, што нарэшце надумаўся прарэзацца. Студэнты даўно працавалі на калгасных палетках, а бедная дзяўчына ўсё хадзіла з падвязанай шчакой, нават на танцы не паказвалася...

Нарэшце, яна прыбыла. Улічыце, прыбыла па ўласнай ініцыятыве, каб ударнай работай праславіць сябе. І праславіла. Імя яе нават было запісана ў пратакол пасяджэння камсамольскага бюро фізфака, у якім гаварылася: «За безгрунтоўны адказ паехаць на ўборку цаліннага ўраджаю, дрэнную работу ў калгасе і пагардлівыя адносіны да таварышоў аб'явіць Э. Кабловай строгую вымову з занясеннем ва ўчотную картачку».

Вось тут Каблова і паказала, што зуб мудрасці прарэзаўся ў яе канчаткова. Яна абвінавачвала бюро ў тым, што нібыта справу яе вырашылі суб'ектыўна і прадузята. У сваёй заяве ў камітэт камсамола універсітэта Каблова піша, што пасяджэнне іх курсавога бюро «было падобна... на размову баб, якія лузгаюць семечкі на прызбе, а члены бюро былі ледзь не раз'юшаны тым, што чыстага агнеца, Каблову, не ўдаецца ні ў чым абвінаваціць».

Пачаць з таго, што яна не паехала на цаліну. Дык жа хацела, толькі не ведала як. На сельскагаспадарчых работах у калгасе дрэнна працавала? Чысцейшая хлусня! Працавала яна лепш за ўсіх. Але дэкан факультэта адразу паверыў нагаворам яе зайздроснікаў, палічыў іх за праўду. Паверыла гэтаму і бюро. Яго ж, як пяцігадовае дзіця, водзяць за нос.

І на сваім курсавым бюро, і ў заяве, і на разглядзе справы ў камітэце камсамола універсітэта Каблова з усіх сіл імкнулася падтасаваць факты. Разумеючы, што поўнасцю апраўдацца немагчыма, яна прызнала сябе вінаватай толькі ў тым, што груба размаўляла з выкладчыкамі.

Такі ў мяне характар, а за характар не судзяць. І, робячы выгляд, што зусім незнаёма з рашэннем курсавога бюро, яна ўжо ў новым годзе піша ў сваёй заяве ў камітэт камсамола БДУ: «Мне далі вымову за грубыя адносіны да Сямашкі. Гэта бясконца (!!!) далёка ад праўды (!!!) ...ну, і за тую размову з Міхайлавым... Магчыма потым члены бюро прыдумаюць іншую прычыну, але на пасяджэнні гаварылася так».

Тут можна было ставіць яшчэ больш клічнікаў, чым стаіць іх у казках Кабловай. Яна імкнецца нават іранізаваць, эмацыянальна падкрэсліваць свае адносіны. Лоўка гэта ў яе выходзіць. іншы раз проста артыстычна!

У камітэце з ёю спрабавалі пагаварыць па душах, але яна не стала тварам да таварышоў, да камсамола. У яе нехапіла мужнасці чэсна прызнаць свае памылкі.

— Не згодна, іменна за што даюць вымову: за тое, што я такою на свет нарадзілася?

— Навошта гэтыя хітрыкі?—запытаем Каблову яе ж словамі.

Яе наіўнасць магла б выклікаць гамерычны смех, калі б не была такой сумнай. Падводзіць, падводзіць дзяўчыну зуб мудрасці.

— Не,—стаіць на сваім Каблова,—каб мне далі вымову за грубасць, я была б згодна.

— Ты пераводзішся ў Харкаўскі універсітэт,—гавораць члены камітэта,—трэба ж, каб у тваіх новых таварышоў было аб табе правільнае ўяўленне.

Трэба, каб яны ведалі і тое, што Каблова ўхіляецца ад фізічнай працы, і тое, што яна лічыць усе мерапрыемствы фармальнасцю, і тое, што яна пагардліва адносіцца да многіх сваіх таварышоў. Няхай ведаюць, што «мудрасць» яе—не наша, чужая камсамолу, сацыялістычнаму грамадству, гэта мудрасць мяшчанкі і беларучкі.

Л. ШУМАН.

ЗА ЛЕПШУЮ ГРУПУ НА ФАКУЛЬТЭЦЕ!

Імя Пічэты, першага рэктара БДУ

У кожнага студэнта ёсць такія справы, якім ён аддаецца ўвесь. Вось і Фелікс Налівайка знайшоў сабе справу па сэрцу. Ён з захапленнем працуе ў навуковых гуртках гістфака. Зараз пад кіраўніцтвам прафесара Н. П. Палетыкі ён піша работу «Барацьба імперыялістычных дзяржаў у перыяд першага мараканскага крызісу». Фелікс прымае ўдзел у юбілейных навуковых канферэнцыях. Да канферэнцыі, прысвечанай 89 гадавіне з дня нараджэння У. І. Леніна, ён рыхтуе пад кіраўніцтвам дацэнта В. К. Дашкевіча даклад «З гісторыі мараканскага народа». Шмат часу ўдзяляе Налівайка і грамадскай працы. Ён—намеснік старшыні Савета СНТ гістфака, удзельнічае ў выпуску «Бюлетэня СНТ», насценнай газеты «Студент гістфака». У мінулым годзе ўсе бачылі яго ў выкананні сцэны з п'есы Маякоўскага «Лазня».

За выдатныя поспехі ў вучобе, актыўны ўдзел у грамадскім жыцці факультэта і вялікую працу ў навуковым таварыстве яму была назначана стыпендыя імя Пічэты.

Фелікс Налівайка пачуў аб тым, што на філфаку ўзнікла барацьба за званне лепшай групы на факультэце і вырашыў прапанаваць гэта на камсамольскім сходзе. Можна верыць, што чацвёрты курс гістфака, дзе вучыцца Фелікс, падхопіць прапанову свайго лепшага аднакурсніка.

ПАЧЫН ПАДТРЫМАЦЬ!

По ўсей краіне разгарнулася барацьба працоўных за права называцца людзьмі камуністычнай працы. Нашы студэнты таксама жадаюць крочыць у нагу з жыццём. У многіх у гэтыя дні ўзнікла думка аб групе, курсе, факультэце камуністычнай вучобы. Некаторыя засупярэчылі. Мы студэнты, мы не ствараем матэрыяльных вартасцей, ці не за высокая будзе для нас гэта назва. І вось нядаўна зарадзіўся новы рух: за права называцца групай, лепшай на факультэце.

На нашу думку, гэты пачын павінен прывесці ў рух усе вучэбныя групы універсітэта. На камсамольскіх сходах трэба ўзважыць усе магчымасці сваіх груп і адгукнуцца на яго пасапраўднаму. са студэнцкім запалам.

Ён чацвёрты год выдатнік

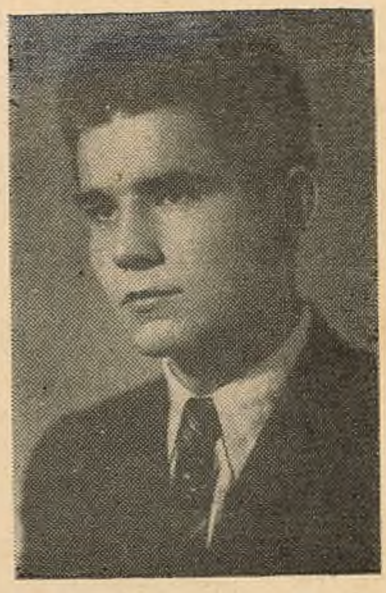

Яўген Самускевіч, як і гаварылі пра яго аднакурснікі, сапраўды аказаўся здольным юнаком. Яго фатаграфія ёсць на стэндзе, дзе змешчаны імёны выдатнікаў вучобы універсітэта.

Зараз ён—член камсамольскага бюро хімфака, адказны за акадэмічны сектар і за навукова-даследчую работу на факультэце, староста групы неарганікаў. На факультэцкім стэндзе паявіўся першы іх лісток-маланка, вядзецца графік наведвання студэнтамі лекцый. Да навуковай канферэнцыі, прысвечанай 89 гадавіне з дня нараджэння У. І. Леніна, рыхтуецца 6 работ.

Яўген удзельнічаў ва Усесаюзным перапісу насельніцтва 1959 года. З-за гэтага яму прышлося толькі ў сярэдзіне сакавіка здаваць экзамен па будове малекулы. Як і астатнія экзамены, гэты ён таксама вытрымаў на выдатна.

А ўвогуле ад яго, як ад сталінскага стыпендыята, трэба патрабаваць больш, чым ад іншых студэнтаў. Вось, напрыклад, ён любіць гуляць у баскетбол, нават залічаны ў факультэцкую каманду. Час ад часу ён выступае ў канцэртах самадзейнасці з мастацкім чытаннем, але таксама рэдка. Раней ён сам пісаў навуковыя даклады ў гуртках, а цяпер гаворыць, што няма часу.

Безумоўна, Яўген працалюбівы, усебакова развіты. Аднак яго званне выдатніка патрабуе не толькі выдатных поспехаў у авалоданні ведамі, але і самага актыўнага ўдзелу ва ўсіх баках студэнцкага жыцця.

ГАВОРЫЦЬ Людміла БЯСПАЛАВА

(І курс геафака)

Нядаўна мы, 6 студэнтаў першага курса, выязджалі ў раён возера Нарач. Прамервалі глыбіню і вычэрчвалі карту азёр Баторына і Мястра. І адным з лепшых уражанняў было тое, як неабходна нам, будучым географам, пачуццё калектывізма, таварыская ўзаемная падтрымка і гатоўнасць дапамагчы адзін аднаму. Без гэтага немагчыма выканаць тыя задачы, якія будуць стаяць перад любымі экспедыцыямі.

КОРПУС „Б“, 16

Гэты пакой, дарэчы кажучы, складаецца з двух невялікіх пакойчыкаў, у кожным з іх жыве па 5 дзяўчат. Тут жывуць першакурсніцы. Толькі адна з іх—Валя Хадаровіч вучыцца на другім курсе.

Гэта дружны калектыў. Вось і зараз увесь пакой гуртам рашае задачы, але гэта не перашкаджае фізікам спрачацца з матэматыкамі, што іх Турэцкі чытае лепш за Родава.

Аднак і адпачынак таксама трэба правесці карысна. І вось—кіно, тэатр, цырк. Хаця дзяўчаты часцей ходзяць у кіно ці тэатр усёй групай, але 16 пакой займае месца толькі разам, цясней адзін да аднаго. Доўга абмяркоўваюць яны бачанае. Соня Рыбалка і Ала Лапуцька спрачаюцца аб кінафільме «Чалавек з планеты Зямля». Нічога, што сяброўкі, а свой погляд трэба адстайваць. А цяпер на чарзе культпаход на гастролі Карандаша.

Міра Заленская калісьці была добрай спартсменкай. Яна атрымала другі разрад па лыжнаму спорту, калі яшчэ вучылася ў 9 класе на Маладзечыншчыне. А цяпер яна ніяк не можа паўтарыць свайго выніку. Што ж, трэба яшчэ больш трэніравацца, думае Міра, каб дасягнуць свайго.

Гэта ж самая Міра, разам з Соняй, вырашыла вывучаць мову эсперанта.

Час ад часу Соня бывае ў гасцях у рабочых аўтазавода, дзе дапамагае студэнтам-завочнікам вышэйшых і сярэдніх устаноў рыхтавацца да экзаменаў. Нездарма сяброўкі гавораць, што яна больш за ўсіх у пакоі любіць матэматыку.

Іра Анасовіч ужо дагаварваецца з вучнямі 4-га класа 42 школы горада Мінска, каб яны пабывалі ў іх на фізфаку на экскурсіі. Яна ж там піянерважатая.

І няхай не ўсё яшчэ ўдаецца, няхай перад стыпендыяй прыходзіцца жыць камунай, але кожная з дзесяці можа сказаць толькі адно аб сваім пакоі:

— У нас заўсёды весела. Гэта ж залежыць толькі ад нас саміх.

ГАВОРЫЦЬ Іван ШАЎЧЭНКА

(ІІ курс юрфака)

За апошні час на нашым факультэце значна пагоршылася палітыка-выхаваўчая работа са студэнтамі. А студэнты юрфака, будучыя супрацоўнікі суда і пракуратуры, павінны самі быць як мага лепшымі ў маральных адносінах.

Таму я лічу, што вельмі добра было б, каб усе групы юрфака падхапілі вельмі карыснае пачынанне: барацьбу за групу, лепшую на факультэце.

УСЕ АКТЫЎНЫЯ

У ГРУПЕ ЗАОЛАГАЎ III курса біяфака 29 чалавек. Але калі спатрэбілася вызначыць актыў групы, гэта аказалася нялёгка зрабіць.

Вось, напрыклад, усе студэнты групы працуюць у 4 навуковых гуртках, якія арганізаваны на біялагічным факультэце па заалагічных дысцыплінах. Гуртк оўцы, дзякуючы сваёй навукова-даследчай працы, значна лепш будуць рыхтаваць курсавыя і дыпломныя работы.

Вельмі добра працуе гурток гідрабіялогіі, якім кіруе прафесар Г. Г. Вінберг. Актыўна ўдзельнічаюць у ім Шушкіна, Печэнь, Астапеня. Камсорг Галіна Душкевіч—староста гуртка фізіялогіі чалавека і жывёл. На факультэце ўсе ведаюць Леаніда Шклярова — старасту гуртка заалогіі хрыбетных і старшыню Савета СНТ біяфака.

У групе ёсць нямала добрых спартсменаў. Эла Шушкіна і Яўген Юрачка займаюцца ў гімнастычнай секцыі. Уладзімір Бародзіч—выдатны акрабат.

Нягледзячы на тое, што ва універсітэце валейбалісты і баскетбалісты біяфака не карыстаюцца славай, трэцякурснікі ўсё ж зарэкамендавалі сябе з добрага боку. Эла Кнацько з'яўляецца капітанам факультэцкай баскетбольнай каманды. Член факультэцкага бюро камсамола, адказная за спартыўна-масавую работу Галіна Нікіціна ўваходзіць у зборную універсітэцкую валейбольную каманду.

Нядрэнна гуляе ў валейбол і баскетбол Ніна Кручкова.

Справы з мастацкай самадзейнасцю прыкладна такія ж, як і са спортам. Цэлая група трэцякурснікаў спявае ў факультэцкім хоры. Гэта Тамара Курзава, Зоя Сідарэнка і іншыя. Некалькі чалавек уваходзіць у танцавальны калектыў. Лераіда Налівайка — дамрыстка. Галя Душкевіч—дэкламатар, удзельнічае ў драмгуртку.

Трэба пагаварыць яшчэ вось аб чым. Камсорг Галіна Душкевіч, калі даведалася, што ва універсітэце пачаўся шырокі рух за званне групы, лепшай на факультэце, то адразу сказала, што іх група заолагаў III курса падтрымае гэты пачын.

Спаборніцтва за званне групы, лепшай на факультэце, дапаможа падняць, палепшыць шматбаковае жыццё факультэта.

Тады не толькі усе 29 студэнтаў трэцяга курса біяфака, але і ўвесь шматлікі калектыў біялагічнага факультэта будзе сапраўды актыўным.

Старонку падрыхтаваў Я. Ляхаў.

Фота Г. Праваловіча.

ПАЧЫНАЮЧЫ ПАЭТ-КАМПАЗІТАР

☆ ☆

Уладзіміра Карызну ведалі мы дасюль як маладога паэта. Вершы яго не раз друкаваліся на старонках газеты «Беларускі універсітэт». А тыя, хто жыве разам з ім у студэнцкім інтэрнаце, знаюць яшчэ, што Валодзя любіць і разумее музыку. Ён складае песні на свае і «чужыя» словы.

Ніжэй мы знаёмім чытачоў з новай песняй Уладзіміра Карызны на словы Кастуся Кірэенкі.

☆

Люблю тваё неба

сл. Кастуся Кірэенкі
муз. Уладзіміра Карызны
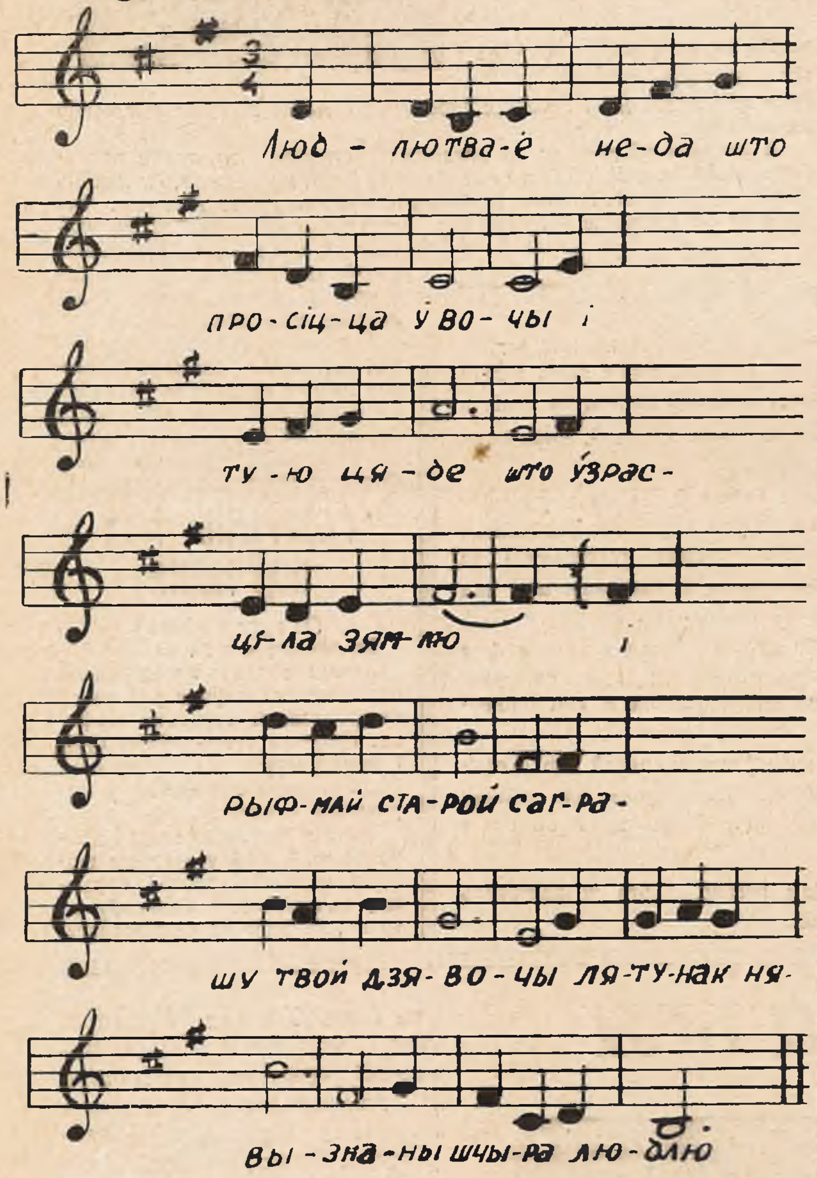
Люблю тыя сцежкі на родным Палессі,
Дзе бегала ты па расе басанож.
І, можа, таму ты мне снішся на ўзлессі
Бярозкай у краі, дзе коціцца Сож.

Люблю твае песні без слоў, у растанні
Мне сэрца твайго парыванне чутно.
Люблю нават тое, што любым не стане,
За тое люблю, што з табою яно.

І ў час, калі сіл маіх болей не хопіць
Ад цэлага свету смутак хаваць,—
Ты скажаш: Нічога, звычайны быў хлопец,
Адно толькі—сэрцам не ўмеў кіраваць.

СЯБРОЎСКІЯ СУСТРЭЧЫ

Таварысцкая сустрэча валейбалістаў Вільнюскага і нашага універсітэтаў выклікала вялікую цікавасць аматараў спорту. У папярэдніх сустрэчах наша мужчынская каманда перамагла, жанчыны пацярпелі паражэнне. На другі дзень каманды сустрэліся зноў. Вострая, напружанная гульня мужчынскіх каманд прынесла перамогу гасцям з лікам 3:2. Перамаглі таксама і літоўскія валейбалісткі.

З сяброўскім візітам у Вільнюс выязджалі нашы плаўцы. Яны выйгралі матчавую сустрэчу. Каманда ўзнагароджана граматамі за агульнае першае месца і за перамогу на эстафетах.

Г. ФАМІН.

ПІСЬМО Ў РЭДАКЦЫЮ

КАМУ ПАТРЭБНА ТАКАЯ КРЫТЫКА?

У газеце «Беларускі універсітэт» ад 4 красавіка 1959 г. пад рубрыкай «Нам пішуць» быў змешчаны артыкул «Танцаваць трэба вучыцца». Аўтар артыкула—студэнт III курса юрыдычнага факультэта А. Лебедзеў, які раней быў членам універсітэцкага танцавальнага калектыву і ў лістападзе 1958 г. за непавагу да калектыву і недысцыплінаванасць быў выключаны з ліку яго членаў. Зараз ён піша ў сваім артыкуле, што «належыць рашучым чынам рэарганізаваць работу танцавальнага калектыву» і спрабуе даць кірунак гэтай рэарганізацыі.

З некаторымі заўвагамі Лебедзева нельга не згадзіцца. Так, правільным, хоць і не новым, з'яўляецца сцвярджэнне аб тым, што «залогам поспеху з'яўляецца праца, яшчэ раз праца». Удзельнікі універсітэцкага танцавальнага калектыву добра ведаюць гэтую ісціну, і паспяховыя выступленні нашага калектыву за апошні час сведчаць аб тым, што ўдзельнікі правільна яе разумеюць.

Правільнай з'яўляецца заўвага і аб акампанеменце. Мы думаем, што праўленне клуба ў далейшай рабоце ўсё гэта ўлічыць.

А. Лебедзеў лічыць, што галоўнай задачай танцавальнага гуртка з'яўляецца выхаванне танцораў-салістаў. Гэта зусім няверна. Поспех любога гуртка самадзейнасці, у тым ліку і танцавальнага, залежыць не ад асобных салістаў (добра, зразумела, калі яны ёсць), **а ад работы ўсяго калектыву.** Парада пабудаваць работу так, каб пры выкананні танца ўперадзе сцэны было некалькі салістаў, а ў глыбіні ўся астатняя «безаблічная маса», не можа быць пакладзена ў аснову работы нашага калектыву.

Другі недахоп у рабоце танцавальнага гуртка аўтар артыкула бачыць у тым, што, на яго думку, кіраўнік Л. К. Алексютовіч—чалавек без вопыта, недастаткова кваліфікаваны, якога патрэбна неадкладна вызваліць ад работы. Нас, удзельнікаў танцавальнага калектыву, такое сцвярджэнне не можа не абурыць. За апошнія тры гады ні на адным аглядзе мастацкай самадзейнасці ніхто з членаў журы ніколі **не рабіў у наш адрас заўваг, якія б маглі паставіць пад сумненне кваліфікацыю нашага кіраўніка.**

У сваім артыкуле А. Лебедзеў піша, што прысутнічаючы летам мінулага года на студэнцкім свяце песні і танца ў Рызе, дзе выступаў наш танцавальны калектыў, ён, маўляў, дрэнна сябе адчуваў, калі спрабаваў параўнаць выступленні нашых танцораў з выступленнямі украінскіх студэнтаў. Мы не ведаем, чаму Лебедзеў так дрэнна сябе адчуваў. Мы ж усе шчыра радаваліся поспехам нашых украінскіх сяброў. Радаваліся таксама і таму, што ў органе ЦК ЛКСМ Латвіі—газеце «Советская молодёжь» (№ 133 (3322) ад 8 ліпеня 1958 г.—у артыкуле, прысвечаным выступленням першага дня свята, давалася высокая ацэнка тэхнікі выканання танцаў калектыву Белдзяржуніверсітэта.

Мы лічым, што рэдакцыя газеты «Беларускі універсітэт», перад тым, як прадаставіць свае старонкі для артыкула А. Лебедзева, павінна была пацікавіцца прычынамі выключэння Лебедзева з ліку членаў танцавальнага калектыву універсітэта. Паколькі рэдакцыя гэтага не зрабіла, мы лічым сваім абавязкам сказаць аб гэтым.

А. Лебедзеў паступіў у танцавальны гурток у верасні 1956 г. Аднак за два гады ўдзелу ў рабоце калектыву ніхто не вызначаўся такой недысцыплінаванасцю, як Лебедзеў. Ён пастаянна прапускаў рэпетыцыі, а калі і з'яўляўся на іх, то спрачаўся з кіраўніком, адмаўляўся ад трэнажа, ад рэпетыцый нізавых рухаў, пратэставаў супраць беларускіх танцаў, часта не з'яўляўся на выступленні. У час паездкі ў Рыгу летам мінулага года Лебедзеў у дзень выступлення без дазволу кіраўніка паехаў на Рыжскае узмор'е, у выніку танцавальная група выступала без яго.

Лебедзеў з яго тэорыяй «салістаў» (а ён лічыў сябе салістам), відавочна думаў, што без яго наш калектыў развaліцца і таму ўсё яму будзе сходзіць з рук. Аднак калектыў рашыў інакш: у верасні 1958 г. Лебедзеў быў выключаны з нашага гуртка.

Мы не ведаем, якія намеры былі ў Лебедзева, калі ён пісаў свой артыкул. Але мы не думаем, што ён кіраваўся шчырым пачуццём даць добрую параду і тым самым палепшыць работу нашага калектыву. Ад барацьбы за поспех калектыву Лебедзеў быў заўсёды далёкі.

В. ПОСТНІКАВА,
А. КРАМНІК,
А. БІРУКОЎ,
Р. СТАНКЕВІЧ,
удзельнікі танцавальнага калектыву універсітэта.

Фізкультура і спорт

ШАХМАТНЫЯ НАВІНЫ

—ЯКІ ГЭТА па ліку чэмпіянат?, — звярнуўся нехта з удзельнікаў асабістага першынства універсітэта па шахматах да галоўнага суддзі. Аднак ніхто на такое пытанне не адказаў. Не ведаюць гэтага і на кафедры фізічнага выхавання і спорту. А шкада! Трэба старанна сачыць за спартыўным рухам ва універсітэце, вывучаць яго гісторыю. Магчыма, гэта чэмпіянат юбілейны?

12 мацнейшых шахматыстаў прымаюць удзел у асабістым першынстве. Сярод іх першаразраднікі выкладчык матэматычнага факультэта А. Наумовіч, студэнт юрыдычнага факультэта Э. Баленда, студэнт IV курса аддзялення журналістыкі Ю. Новікаў. Астатнія ўдзельнікі — вопытныя турнірныя байцы-другаразраднікі. Ужо прайшло тры туры. Паспяхова пачаў турнір Новікаў. Ён атрымаў тры перамогі запар, і цяпер з'яўляецца лідэрам першынства. Не абышлося і без нечаканасцей. Другаразраднік студэнт матэматычнага факультэта Кузнечык атрымаў перамогу над першаразраднікам Балендай. Добрага выніку на старце дабіўся і студэнт філалагічнага факультэта В. Канапліцкі, які ў першым туры згуляў унічыю з Груда (матфак), а ў трэцім туры выйграў у Баленды. Аб напружанасці барацьбы сведчыць вялікая колькасць адкладзеных партый. Уперадзе яшчэ 8 тураў і ўся барацьба за ганаровае званне чэмпіёна універсітэта.

ЗА ШАХМАТНАЙ ДОШКАЙ—ВЫКЛАДЧЫКІ

Спартыўны клуб універсітэта сумесна з мясцкомам БДУ зрабілі добры пачын: даць магчымасць «пазмагацца» за шахматнымі столікамі прафесарска-выкладчыцкаму складу і работнікам адміністрацыйна-гаспадарчай часткі.

Сярод іх, аказваецца, нямала не толькі аматараў, але і ўмелых шахматных байцоў. Кожная прафсаюзная група мела права выставіць каманду з трох чалавек. Але філолагі, географы і гісторыкі, нажаль, не скарысталі гэтае права. Барацьба 5 каманд прайшла вельмі цікава і напружана. Да апошняга тура было невядома, хто будзе ўладальнікам кубка мясцкома. Каманда фізічнага факультэта, выйграўшы з лікам 3:0 у каманды адміністрацыйна-гаспадарчай часткі, стала першым уладальнікам ганаровага прыза. Дарэчы, перамога фізікаў не выклікае здзіўлення. Гонар факультэта абаранялі вопытныя шахматысты кандыдаты (праўда, яшчэ не ў майстры па шахматах) фізіка-матэматычных навук: Станіслаў Антонавіч Пахута, Леанід Вікенцьевіч Валадзько і Леанід Аляксандравіч Барысаглебскі. На другім месцы каманда матэматыкаў, якую узначальвае першаразраднік Наумовіч, на трэцім—каманда адміністрацыйна - гаспадарчай часткі.

Н. ЮР'ЕЎ.

Ва універсітэце працягваюцца спаборніцтвы на здачу нормаў ГПА.

На здымку: студэнт I курса В. Шэйнеман страляе з малакалібернай вінтоўкі ва універсітэцкім ціры.

Фота Г. Праваловіча.

Адрас рэдакцыі: Мінск, Універсітэцкі гарадок, біякорпус, 60; тэл. 2-07-19. | Рэдактар М. ЦІКОЦКІ.
АТ 03132. Друкарня выдавецтва БДУ імя Ул. І. Леніна. Тыраж 2000 экз. Зак. 478.